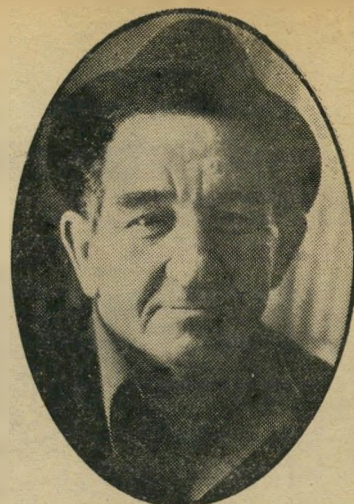

**הבן שלה נהרג
במילחמת ששת-
הימים. הבעל
חולה הסרטן נפטר
מהתקף-לב, האשה
ניסתה להתאבד**

השוטר

**„טעיתי, טעיתי“,
הודה בהתרגשות
ניכרת הרופא
שקבע את מותה
של המתאבדת
שנשארה בחיים**

מוביל המתים

צעקה מוביל המתים

במילחמת ששת-הימים, ועתה הלך בעלה. היא השאירה גם קבלה על שתי חלקות-קבר שרכשה בבית-הקברות, עבורה ועבור בעלה. לא היה ספק שהיא התאבדה. אולם הר טעות שלי היתה שהתפתיתי להיות חוקר, במקום רופא. נשארתי במקום כשעה. ראיתי שהשוטר רים רוצים לסיים את החקירה, ולבקשתם נתתי להם אישור פטירה. עד כאן סיפורו של הרופא. כשעה לאחר מכן חזר ד"ר גנזל לביתו — ואז שמע מאשתו את הר

אני היכרתי היטב את המתאבדת, וגם את משפחתה. גם בעלה היה אצלי בטיפול. הוא סבל מסרטן. יום לפני שהיא התאבדה, הועיקו אותי אל הבעל. בדקתי אותו וראיתי שמצבו אנוש. הזמנתי מיד אמבולנס, ושלחתי ארי תו לבית-החולים. מאוחר יותר באותו יום, כשהתעניינתי במצבו, הודיעו לי שהוא נפטר בדרך, מהתקף-לב. למחרת, בסביבות השעה שתיים, קראו לי שוב לאותה כתובת — הפעם אל אשתו של הנפטר. המיטרה כבר היתה במקום. השכנים הועיקו את השוטרים כאשר גילו

סיפר הוא כמה ימים לאחר ה"מקרה, עדיין נרגש ונרעש: לא אשכח את המקרה הזה עד סוף ימי.

שנים. בחמש השנים האחרונות הוא ער-בד במרפאת לילוסבורגר, שברחוב הבי-נים, של קופת-החולים הכללית.

הוא ראה מוביל המתים אברהם שיוביץ ליד מכוניתו. היה זה הוא שהבחין כי המתה איננה מתה, הצילה ממוות מחוסר עורה ראשונה, או מה שנורא יותר — מקבורה בעודה בחיים. שיוביץ, שעלה ארצה לפני 23 שנים, פתח חנות מכולת, ולפני 10 שנים עבר לעסקי ההובלות, מקווה לזכות ברישיון להובלת אנשים חיים.

בשורה המרה כי המתה לא מתה. כל עוד נפשו בו נחפו הרופא מיוטר המצפון לבית המתאבדת. שם, גילה כבר את ד"ר אפי שטיין. שני הרופאים נתנו לאשה זריקה, העבירה לרמב"ם. גיבור הפרשה, מוביל-המתים חדי-העין שהציל נפש בישראל, רואה את מעשהו כטבעי ביותר, אין הוא מבקש פרס לעצמו, ולא שום טובת הנאה. אם כבר, מבקש הוא לעזור לו להגשים חלום ישן נרשן שלו: מזה שנים שהוא חולם להעביר באמבולנס שלו פצועים ור חולים, לא גוויות. הוא הגיש את הבקשות המתאימות למישרד-הבריאות, אולם עד היום טרם זכה בתשובה. „אולי עכשיו הר כחתי את עצמי במידה מספקת, ויתנו לי את הרישיון.“ הוא מקווה.

אותה שוכבת במיטה ללא רוח חיים.

שני מכתבי התאבדות

יניה בלטו מחוריהן, והיו זוגיות. לשונה היתה שמוטה, ועל שפתיה היתה קצף. לא מצאתי אצלה כל דופק, ולא היו שום סימני נשימה. על הריצפה ליד מיטתה היו כדורים שונים, ביניהם סמים. היו אלה התרופות שרשמתי לבעלה לפני כמה ימים, לפי הוראות בית-החולים ששם היה מאושפז לפני שהוחזר הביתה. האשה השאירה שני מכתבים, בהם הסי בירה כי התאבדה עקב "יאושה, בנה נפל

כך היא ראתה אותו? כך, מן הסתם, נראתה למתאבדת דמותו של הרופא, ברגע שהעיר אותה מעלפונה: מטושטשת, מעורפלת — הדמות הראשונה מהעולם שממנו ביקשה להימלט.